

DECIZIA nr. 312 din 24.04.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
X
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x22.10.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia sector 4 a Finantelor Publice, cu adresa nr. x/16.10.2014 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x22.10.2014 asupra contestatiei formulata de contribuabilul X cu domiciliul in Str. X sector 4, Bucuresti.

Obiectul contestatiei transmisa prin posta la data de 09.10.2014 si inregistrata la Administratia sector 4 a Finantelor Publice sub nr. 1628578/10.10.2014, il constituie Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2013, nr. x / 28.07.2014, transmisa prin posta la data de 29.08.2014 si confirmata de primire in data de 01.10.2014, prin care s-a stabilit diferenta de impozit rezultata din **regularizarea anuala stabilita in plus in suma de x lei, din care contribuabilul contesta suma de x lei.**

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul X .

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Administratia sector 4 a Finantelor Publice sub nr. x/10.10.2014 contribuabilul X a formulat contestatie impotriva Deciziei de impunerea anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2013, emisa sub nr. x /28.07.2014, iar in sustinerea contestatiei, invoca urmatoarele:

- impozitul comunicat prin decizia mentionata, in valoare de x lei, este rezultatul aplicarii cotei unice de 16% asupra venitului brut realizat in anul 2013, respectiv x lei;
- daca ar fi fost luata ca baza de calcul suma de x lei reprezentand venitul net anual (x lei venit brut – x lei cheltuieli deductibile) prin aplicarea cotei unice de 16 % rezultatul corect este x lei impozit pentru veniturile aferente anului 2013.

In sustinerea contestatiei contribuabilul anexeaza fotocopie dupa declaratia inregistrata la organul fiscal sub nr. x/12.03.2013 si solicita recalcularea impozitului avand in vedere cheltuiala deductibila.

II. Prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2013, emisa sub nr. x /28.07.2014, organele fiscale din cadrul Administratiei sector 4 a Finantelor Publice, au stabilit in sarcina contribuabilului X , diferenta de impozit anual de regularizat stabilite in plus in suma de x lei in baza art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a stabilit corect impozitul pe venit pentru anul 2013 prin decizia de impunere anuala nr. x /28.07.2014 in conditiile in care motivatiile contestatarului nu sunt de natura sa modifice cuantumul obligatiei de plata.

In fapt, prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2013, emisa sub nr. x /28.07.2014, organele fiscale din cadrul Administratiei sector 4 a Finantelor Publice, au stabilit in sarcina contribuabilului diferenta de impozit anual de regularizat stabilita in plus aferenta anului 2013 in suma de x lei astfel:

- Venit/Castig net anual	x lei;
- Venit/Castig net anual impozabil	x lei
- Impozitul pe venitul/castigul net anual impozabil datorat	x lei;
- Obligatii privind platile anticipate	0 lei;
- Diferente de impozit rezultate din regularizarea anuala	x lei.

Prin **declaratia inregistrata sub nr. 13764/12.05.2014 privind veniturile realizate pe anul 2013** contribuabilul a declarat urmatoarele:

pct. A- Date privind activitatea desfasurata:

1. Categoria de venituri: cedarea folosintei bunurilor;
2. Determinarea venitului net: - cote forfetare de cheltuieli
3. Forma de organizare: -
4. Obiectul principal de activitate – аренда
5. Date de identificare ale bunului caruia i se cedeaza folosinta -
6. documentul de autorizare/ contract de asociere/inchiriere **nr. 45 din 16.01.2013**

pct. B. – Date privind venitul /castigul net anual

1. venit brut = **x lei**;
2. cheltuieli deductibile = x lei;
3. Venit net anual = x lei.

In drept, potrivit art. 61, art. 62, art. 81, art. 83 si art. 84 din Legea nr. 571/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 133, pct. 138 si pct. 139 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codului fiscal, dat in aplicarea art.61 si art. 62, precizeaza:

Codul fiscal:

“ Art. 61. - (1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.”

Norme metodologice:

“133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri și subînchirieri de bunuri mobile și imobile, precum și veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.”

Codul fiscal

“Art. 62 - (2¹) În cazul veniturilor obținute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părți și reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite.

(...)

(2³) Venitul net din arendă se stabilește la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2⁴) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net, **impozitul fiind final.**

(2⁵) Impozitul astfel calculat și reținut pentru veniturile din arendă se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(2⁶) În cazul în care optează pentru determinarea venitului net din arendă în sistem real, contribuabilii sunt obligați să precizeze în scris, în contractul/raportul juridic încheiat, la momentul încheierii acestuia. Modalitatea de impunere aleasă este aplicabilă pentru toate veniturile realizate în baza contractului/raportului juridic respectiv.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), (2) și (2¹)-(2⁵), **contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.**

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (3).”

Norme metodologice:

“138. **Venitul net se determină ca diferența dintre sumele reprezentând chiria/arenda în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, și cota de cheltuială forfetară de 25%, reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.**

139. Pentru recunoașterea deductibilității cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 25% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate și cheltuielile ocazionate de întreținerea și repararea acestora, impozitele și taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reținut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosință, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiții naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundații, incendii și altele asemenea.”

Codul fiscal

“**Art. 81 - (1) Contribuabilii**, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. **Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.**

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare pentru care impunerea este finală, au obligația să depună o declarație privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat/norma de venit se depune odată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți. **Contribuabilii care obțin venituri din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal au obligația înregistrării contractului încheiat între părți, precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de 15 zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent. “**

“**Art. 83 - (3) Nu se depun declarații privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:**

(...)

b¹) venituri din cedarea folosinței bunurilor sub formă de arenda, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 62 alin. (2¹);(...)”

“**Art. 84 - (1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual datorat este calculat de organul fiscal, pe baza declarației privind venitul realizat,**

prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil/câștigul net anual din anul fiscal respectiv, cu excepția prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a).

(...)

(7) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(8) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.”

Având în vedere prevederile legale de mai sus rezulta ca pentru anul 2013 impozitarea veniturilor din аренда s-a efectuat prin două modalități, respectiv: fie prin reținere la sursă, fie în sistem real pe baza datelor din contabilitatea în partida simplă.

In cazul impozitului stabilit prin reținere la sursă, impozitul pe venitul din аренда se calculează și se reține de către arendas în momentul plății venitului prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net (venitul net = venitul brut din contract – o cheltuială în cota de 25% aplicată la venitul brut), impozitul fiind final, caz în care proprietarul bunurilor nu mai are obligația depunerii Declarației 200 privind venitul realizat, singura obligație fiind înregistrarea contractului de аренда în termen de 15 zile de la încheiere, la organul fiscal de domiciliu, iar arendasul declară impozitul reținut în Declarația 100.

Prin excepție de la regula de impozitare sus menționată, persoana fizică putea opta pentru determinarea venitului net din cedarea bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partida simplă, caz în care proprietarul bunurilor avea obligația depunerii Declarației 200 privind veniturile realizate.

Asadar, contribuabilii pot opta pentru stabilirea impozitului pe venit ca impozit final sau în sistem real, în scris odată cu încheierea contractului sau prin act adițional dacă există un contract în derulare.

Din documentele existente la dosarul cauzei, precum și din referatul privind propunerile de soluționare a cauzei, rezulta următoarele:

- contribuabilul a depus declarația privind veniturile realizate pe anul 2013 la organul fiscal prin care a declarat un venit în suma de x lei, bifând la pct. 2 din cap. II “Date privind veniturile realizate, pe surse și categorii de venit”, determinarea venitului net – “cote forfetare de cheltuieli”;

- organul fiscal a emis decizia de impunere anuală nr. x /28.07.2014 în baza venitului declarat de contribuabil, stabilind un impozit aferent venitului declarat de contribuabil în suma de x lei.

Invocarea de către contestatar cum că “dacă ar fi fost luată ca bază de calcul suma de x lei reprezentând venitul net anual” este neîntemeiată întrucât legiuitorul a stabilit faptul că acordarea cotei forfetare de cheltuieli se face numai în situația în care impozitul se reține la sursă de către arendas.

De altfel, în susținerea contestației contribuabilul nu face dovada determinării venitului net în sistem real, care presupune deducerea din venitul brut a acelor cheltuieli ce sunt probate cu documente.

Față de cele mai sus prezentate rezulta că **diferența de impozit stabilită în plus și contestată în suma de x lei** a fost stabilită de către organele de impunere ale Administrației sector 4 a Finanțelor Publice prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2013 nr. x /28.07.2014,

conform reglementarilor legale in materie si pe cale de consecinta contestatia **urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.**

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 61, art. 62, art. 81, art. 83 si art. 84 din Legea nr. 571/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 133, pct. 138 si pct. 139 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codului fiscal , dat in aplicarea art.61 si art. 62, art. 216 (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 11.5-11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonana Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui ANAF nr. 2906/2014:

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de contribuabilul **X** impotriva deciziei de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2013 **nr. x /28.07.2014**, emisa de Administratia sector 4 a Finantelor Publice, cu privire la suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.